

TOT ÉS A PUNT PER ALS JOCS OLÍMPICS DE SEÜL 88

Corea del Sud s'hi juga el prestigi

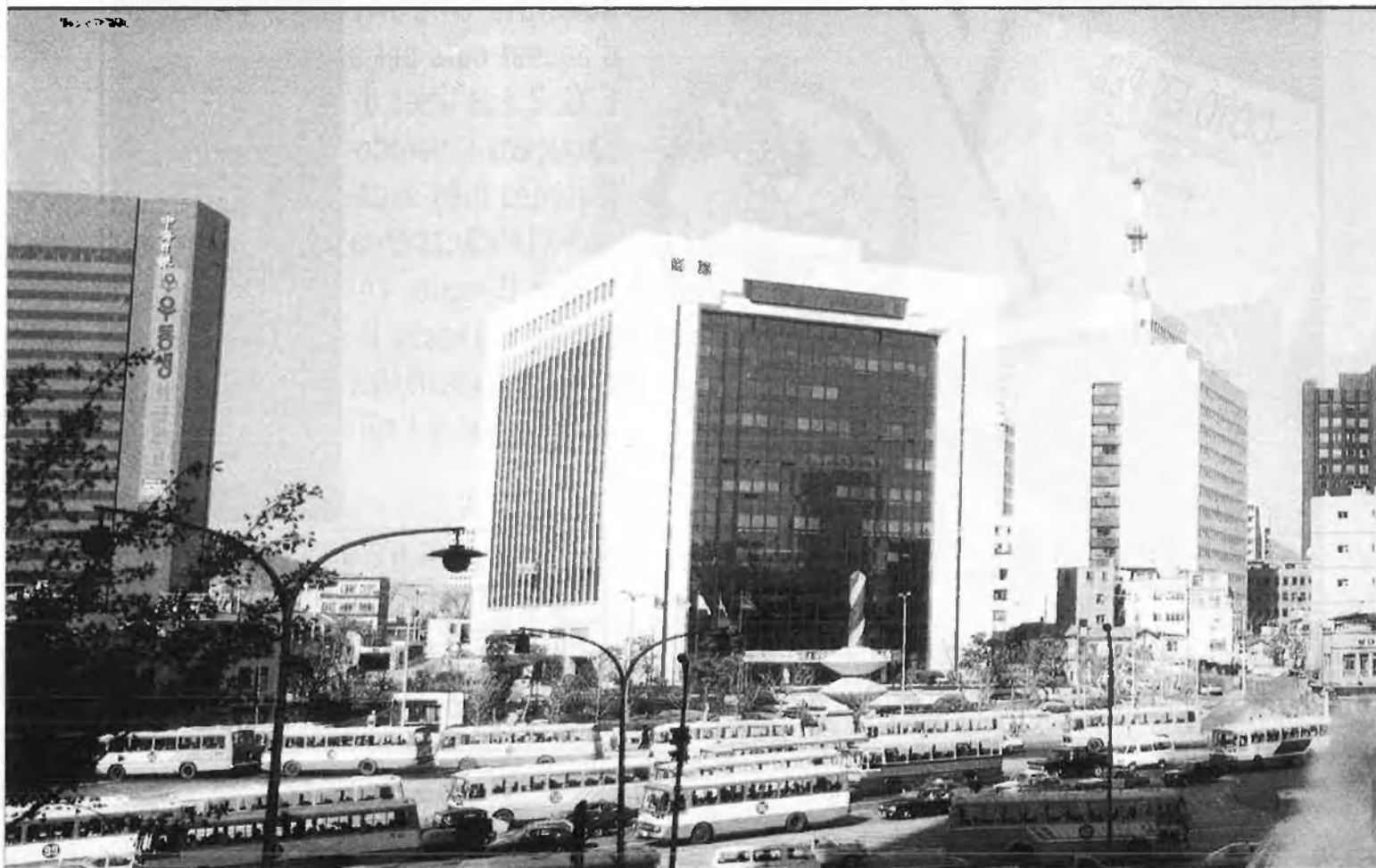
Quasi tot és a punt a Seül per als Jocs Olímpics de 1988. Quan falta un any perquè s'encengui la flama olímpica, totes les obres, tret de la Vila Olímpica, la Vila de Premsa i la Piscina Olímpica, estan acabades. I algunes des de fa temps. Corea del Sud no vol patir per les presses de darrera hora. Tot un exemple que Barcelona haurà de tenir en compte.

Jaume Bartrolí (Seül)

D'ací a un any exactament, a mitjan setembre de 1988, s'encendrà, si no hi ha contratemps, la flama olímpica a Seül, i començaran els XXIV Jocs Olímpics. Falta un any, però pràcticament totes les obres relacionades directament o indirectament amb els Jocs estan enlestides, i bastants, des de fa molt. Seül no vol patir, com va passar a Montreal, els nervis de si les obres estaran o no acabades a temps.

Corea del Sud es juga molt en els Jocs. Per al país, dividit des que recobrà la independència després de la Segona Guerra Mundial i de la guerra entre el nord i el sud; les Olimpíades són una aposta per aconseguir el reconeixement internacional definitiu de l'estat sud-coreà i la consagració del seu impressionant progrés econòmic, tècnic i social. I aquest és un sentiment compartit tant pel règim militar com per l'oposició democràtica i la població en general. Tothom creu que Corea del Sud es juga el seu prestigi en l'èxit de l'organització i el desenvolupament dels Jocs. I això explica el ràpid acord pactat a què govern i oposició van arribar per acabar amb la greu crisi de la primavera passada, que amenaçava la mateixa celebració del gran esdeveniment: ni els militars ni els opositors no volen aparèixer davant l'opinió pública com els causants d'una catàstrofe nacional.

Seül-88 s'ha preparat acuradament, inclús des de molt abans que la ciutat rebés la nominació olímpica, el 30 de setembre de 1981. Es comptava amb l'avantatge que la capital sud-coreana és una gran metròpoli de deu milions

d'habitants (la sisena àrea metropolitana del món), dotada d'una moderna infraestructura. Malgrat això, dels 3.000 milions de dòlars (aproximadament uns 381.000 milions de pessetes al canvi actual) que s'han gastat en la preparació de Seül-88, 1.400 s'han invertit en projectes només indirectament associats als Jocs. Entre aquests destaca el Pla de Desenvolupament del riu Han (1982-85), que ha suposat la canalització i el sanejament de la gran via d'aigua que travessa l'àrea metropolitana, la construcció a les vores d'àrees d'esbarjo i parcs, la reorganització de la xarxa d'autopistes urbanes per millorar les connexions de l'aeroport i del centre amb les zones olímpiques (amb la construcció d'una de nova batejada Ruta Olímpica, de 36 km. al llarg del riu).

Una altra important inversió ha anat destinada a ampliar la xarxa del metro fins als actuals 116,5 km de línia i 102 estacions, que comuniquen entre elles les diferents zones olímpiques i els estadis que acolliran esdeveniments olímpics. La xarxa és apta per moure 180.000 persones per hora en l'àrea dels Jocs. Pel seu costat, l'aeroport internacional ha estat ja ampliat fins a una capacitat de 8 milions de passatgers a l'any. Seül tenia ja cinquanta-quatre hotels de luxe, amb 12.000 habitacions, i a l'època dels Jocs n'hauran acabat tretze de nous, amb 4.000

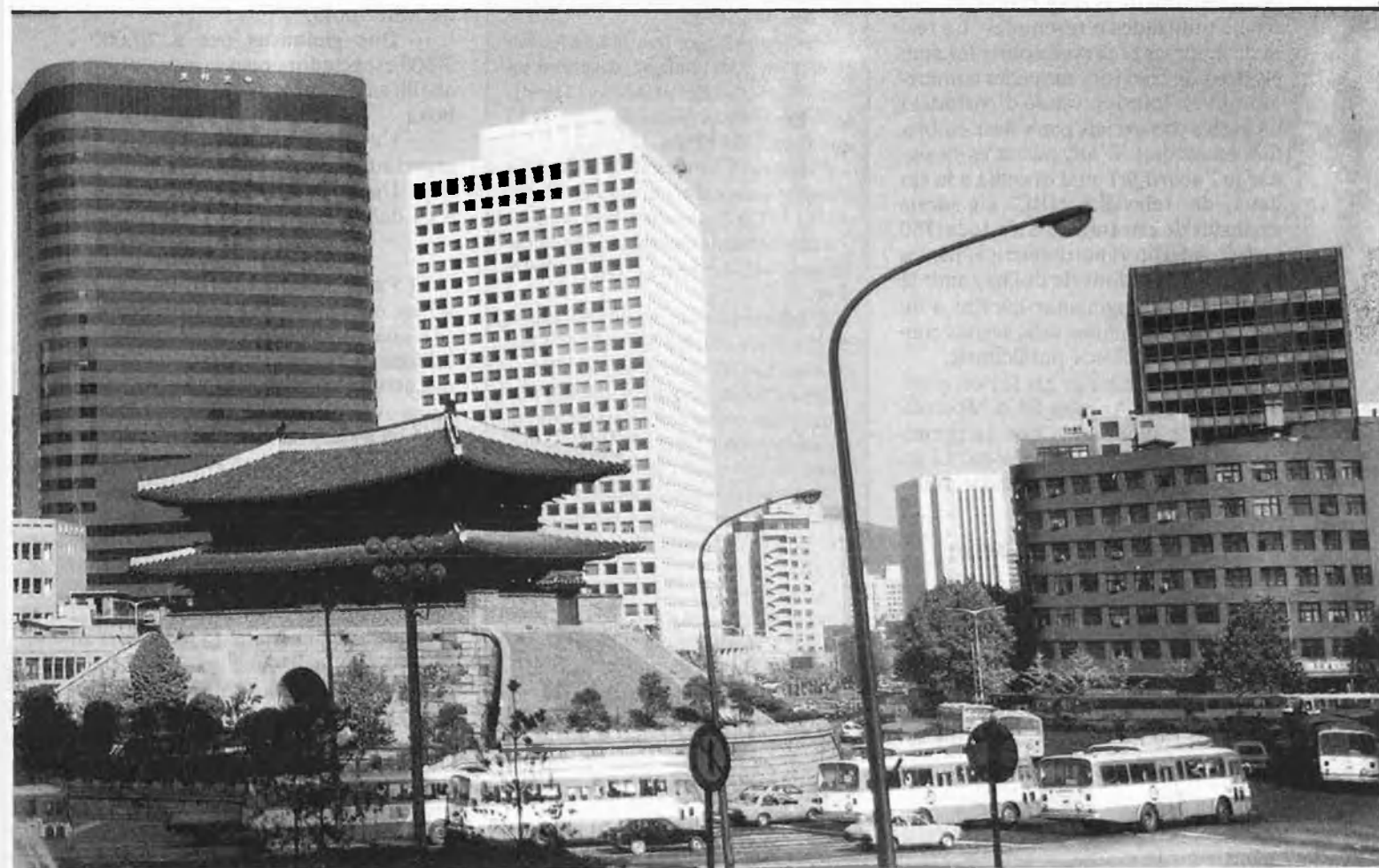
Sala de gimnàstica, de 7.310 places.

habitacions més. Així mateix, tota la ciutat ha sofert un procés de neteja i embelliment, de creació de parcs i jardins i de demolició de barris depauperats, en una operació de cara a la galeria que ha estat criticada per alguns sectors, considerant-ne els costos socials.

Finançació pública i privada

El Comitè Organitzador Olímpic de

Seül i el govern sud-coreà van fer públic, en presentar el projecte oficial, tres principis inspiradors: màxima participació internacional (un desig clarament polític), promoció de l'harmonia i el progrés mundial, i que els preparatius fossin una combinació de màxima eficiència i inversions moderades, gràcies a l'ús d'instal·lacions preexistentes i al fet que les noves poguessin ser reutilitzades una vegada clausurats els Jocs. Aquest és el cas de les vi-

Juan Antonio Samaranch, amb Park Seh-Jik, president del Comitè Olímpic de Seül.

les Olímpica i de Premsa, que, com ha passat en ocasions anteriors, seran venudes com a apartaments.

Dels 1.600 milions de dòlars dels costos directes de la preparació dels Jocs, una part important ve d'inversors privats, que financen la construcció de les viles Olímpica i de Premsa, el Centre de Premsa i algunes instal·lacions esportives, que després de les Olimpíades quedaran de la seva propietat, per ser-ne utilitzades o venudes. La resta de despeses es preveu cobrir-les amb els drets de televisió, monedes commemoratives, loteries, venda d'entrades i llicències comercials per a usar emblemes i mascotes. L'any passat es va signar ja l'acord pel qual es cedia a la cadena de televisió NBC els drets exclusius de retransmetre els Jocs (180 hores) en territori nord-americà, per un preu de 300 milions de dòlars, amb la possibilitat d'augmentar-los fins a un màxim de 200 milions més, segons com anessin els ingressos publicitaris.

Seül no vol emular els fastos grandiosos de Los Angeles-84 o Moscou-80, però és indubtable que ha preparat els Jocs amb tota la pompa. Li serà difícil a Barcelona no quedar malament.

El Complex Esportiu de Seül

De totes les instal·lacions relacionades directament amb els Jocs Olímpics, el destinat a ser el rei és el Complex Esportiu de Seül, que acollirà els principals esdeveniments. Està situat a menys de 30 minuts del centre i a 45

Fitxa tècnica

Dates previstes (provisionals): del 17 de setembre al 2 d'octubre.

Motiu oficial: «Harmonia i progrés».

Emblema: Derivat de les anelles olímpiques i de la bandera tradicional coreana *samtueguk*, que inclou el símbol del ying-yang.

Mascota: el tigre bon jan de les llegendes coreanes, batejat, després d'un concurs obert, com «Hedori» (Tigret), amb una vinta en forma de S (per Seül) que li surt del barret.

Participació prevista: 151 Comitès olímpics nacionals, amb més de 13.000 atletes i 11.000 membres de la premsa.

Esdeveniments esportius: 124 competicions, en 23 esports i 223 medalles d'or.

Afluència prevista des de l'estranger: de 200.000 a 270.000 turistes i 150.000 coreans que hi viuen fora del país.

Treballadors voluntaris: 100.000 persones s'han compromès a actuar voluntàriament com a guies, traductors, personal de seguretat i de manteniment.

Escenaris dels Jocs: 34 instal·lacions esportives de competició (16 de noves i 18 que ja existien) i 85 centres d'entrenament.

Actes paral·lels: de l'1 d'agost al 31 d'octubre (abans i després dels Jocs), es celebrarà un festival cultural i artístic amb activitats de tota mena i participació coreana i internacional. □

de l'aeroport, ocupa per una superfície de 545.000 m² i les seves instal·lacions esportives tenen una capacitat total de prop de 200.000 espectadors. La seva construcció va començar el 1977 i va acabar el 1986, dos anys abans del començament de les Olimpíades, per poder ser estrenat ja en els Jocs Asiàtics de l'any passat. A més d'un gran aparcament, el complex consta de zones ajardinades de:

— **L'estadi olímpic:** que, amb una capacitat de 100.000 espectadors asseguts, allotjarà les cerimònies d'obertura i clausura i les proves de futbol i atletisme, entre d'altres. El seu cost va ser d'uns 11.000 milions de pessetes. El seu perfil imita la forma ovoïdal dels vasos de porcellana de la dinastia Yi, té 47 m d'alçada, 830 m de circumferència, 280 m de llargària i 245 m d'amplada i 52 portes, per les quals els 100.000 espectadors poden entrar en quinze minuts. Una pantalla gegantina de vídeo (38 × 14 m) anirà donant informacions en caràcters coreans, xinesos i llatins, i podrà retransmetre esdeveniments esportius que tinguin lloc paral·lelament a altres escenaris. L'estadi està dotat, a més, amb 784 focus de llum, 2.000 altaveus i un sofisticat control de temps suís que inclou un sistema de càmeres, un anemòmetre i un computador.

— **La Piscina Coberta,** amb una superfície de 22.500 m² i capacitat per a 4.500 espectadors. Acollirà els partits de water-polo.

— **Dos gimnasos** per a 20.000 i 7.500 espectadors respectivament, que acolliran les proves de bàsquet i de boxa.

— **Un estadi de beisbol,** per a 50.000 espectadors.

— **Una àrea de pre-escalfament,** per a ús dels atletes.

El Parc Olímpic

El Parc Olímpic està situat a 4 km a l'est del Complex Esportiu de Seül, i té una superfície total de quasi tres milions de metres quadrats, 1.674.300 m² dels quals corresponen a instal·lacions esportives, 733.000 m² a la Vila Olímpica i la Vila de Premsa, i 500.900 m² a jardins, on s'han plantat 300.000 arbres i hi ha zones per a pícnic i actuacions artístiques.

El Parc Olímpic propiament dit està rodejat per tres costats per les muralles de Mongch'on, una antiga fortalesa del segle V d. C., que han estat restaurades, i tenen de 15 a 45 m d'alçada, de 50 a 70 m d'amplada, i una llargària de 2,2 km. Entorn de les muralles hi ha un llac apte per passejar en barca a l'estiu i per patinar sobre gel

a l'hivern. Tot el conjunt, tret de la Piscina Olímpica, va ser construït en el temps rècord de dos anys i un mes per la municipalitat de Seül. Les seves instal·lacions esportives són:

— **El velòdrom a cel obert**, amb una superfície de 26.020 m² i capacitat per a 6.322 espectadors, amb una vista oval de 333,3 m de llarg i 7 m d'ample, feta amb fusta africana.

— **La sala d'esgrima olímpica**, redona i feta de ciment armat, ocupa 16.358 m² i té 4.019 places fixes i altres 2.302 de mòbils.

— **La sala de gimnàstica**, de forma cilíndrica i sostre hemisfèric, ocupa 30.548 m² i té 7.310 places fixes i 7.420 de mòbils. Conté una pista de competició redona de 134 m de llargària i una àrea d'entrenament al subsol de la mateixa mesura.

— **El gimnàs d'halterofília**, rectangular i construït en ciment armat sobre una superfície de 10.716 m². Està estructurat en tres pisos en forma de teatre, té 3.828 seients i pot ser usat també per a representacions artístiques.

— **Les pistes de tennis**, amb una pista principal amb tribunes per a 10.000 espectadors i 17 pistes auxiliars amb capacitat per 1.000 espectadors, sobre una superfície total de 7.266 m².

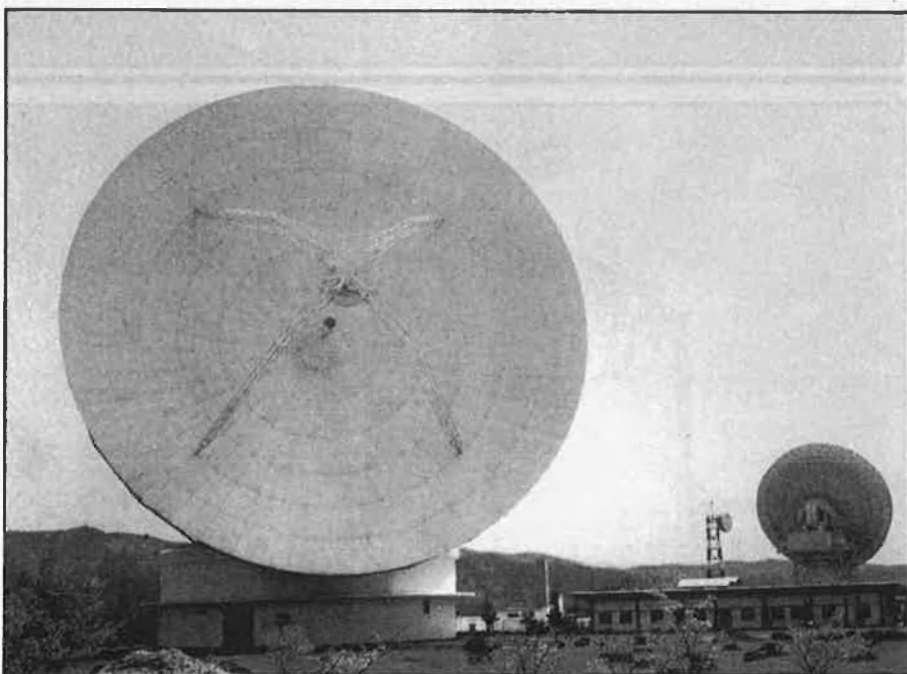
— **La piscina olímpica**, que serà la última peça a acabar-se: la seva construcció va començar només al maig de 1986 i ocuparà una superfície de 24.775 m². És coberta, consta d'una piscina per a les proves de natació, una altra per als salts i una tercera per als entrenaments, amb una capacitat total de 10.000 espectadors.

Els edificis no esportius del Parc Olímpic

El Parc Olímpic alberga també el **Centre Olímpic**, un edifici octogonal que segueix les pautes arquitectòniques

381.000 milions de pessetes per enllestir olímpicament Seül.

tradicionals coreanes, amb disset pisos, que és la seu del Comitè Organitzador Olímpic de Seül; el **Col·legi Nacional d'Educació Física de Corea**, el **Liceu d'Educació Física de Seül** i un **Museu d'Esports**.

Al costat sud del Parc Olímpic pròpiament dit s'estan construint la **Vila Olímpica** i la **Vila de Premsa**, que acolliran, respectivament, 9.000 atletes i 4.000 oficials, i 7.000 periodistes. Les obres es van iniciar l'octubre de 1986 i se'n preveu l'acabament a l'abril de 1988.

A part els edificis d'apartaments voltats de jardins i de llacs, les viles posseiran diversos restaurants, un àrea de pre-escalfament i uns Centres Internacionals que oferiran tots els serveis que un pugui desitjar i imaginar: sales de conferències, centre d'informació esportiva, oficina de tèlex, arcada comercial, piscina coberta, saló de bellesa i

de perruqueria, sales de ping-pong, de billar, de música, de lectura, i d'exposicions, discoteca, bars, cinema, una galeria d'art, i serveis de banc, correus, telecomunicacions, bugaderia i reparació d'equipament esportiu. A més, hi haurà un centre administratiu amb diversos serveis, un centre mèdic i una capella per celebrar ritus religiosos.

Les altres instal·lacions esportives

Les diverses proves esportives es celebraran també a:

— **El parc eqüestre**, construït a Kwachon, un suburbi de Seül, amb una capacitat per a 30.000 espectadors. La seva superfície, d'un milió de metres quadrats, acull un circuit de salts, un de carreres, estables, i bany i piscina per als cavalls.

— **El llac artificial** a la província de Kyonggi, amb una superfície total d'1.393.260 m² i un estany rectangular de 2.212 m × 140 m i 3 m de profunditat. Va costar 14.000 milions de pessetes i es va inaugurar al juny de 1986. Té un circuit per a regates i competicions de rem, canoa i *kayak*, tribunes per a 2.500 espectadors i 500 atletes i oficials, i magatzems per a 250 embarcacions. Situat a només 20 minuts en cotxe del Parc Olímpic, va ser utilitzat ja en els passats Jocs Asiàtics.

— **La marina**, al port de Pusan, per acollir iots de competició, iniciada el 1983 i acabada el 1985.

A més, diverses competicions esportives es desenvoluparan també en altres escenaris de nova construcció, com el **Gimnàs de la Universitat de Seül** (5.000 espectadors), que podria acollir el ping-pong; l'**Estadi de la Universitat de Hanyong** (8.000 es.), per a voleibol; el **Gimnàs de Suwon** (5.500 es.) per al handbol; el **Gimnàs de Songnam** (27.000 es.) per al hockey i la lluita; i el **Gimnàs de Yong-in** (5.000 es.) per al judo. Aquestes instal·lacions han estat construïdes per les municipalitats i les universitats respectives, pensant especialment l'ús ciutadà després dels Jocs. Altres competicions es celebraran a estadis que ja existien abans.

Prensa i mitjans de comunicació

Un altre element important en les instal·lacions de Seül 88 es el **Centre Principal de Premsa**, construït no gaire lluny del Parc Olímpic i el Complex Esportiu. Es tracta d'un edifici de set plantes, amb un total de 23.000 m² dotat de facilitats de telecomunicacions, sala de conferències de 700 places, cen-

Les claus d'un miracle econòmic

El miracle econòmic sud-coreà es fa evident des que es posa els peus al país, ja sigui a l'aeroport internacional de Seül o a la terminal del Ferry del Japó a Pusan: grans ciutats industrials, un sistema de novíssims autobusos interurbans —aire condicionat, assistenta, vídeo, quatre canals musicals—, una quadrícula d'autopistes que travessen un país de fèrtils conreus, de muntanyes cobertes sense excepció de boscos —la majoria d'arbres joves, que donen fe d'una immensa tasca de repoblació forestal—, de pobles benestants amb cases pintades de colors alegres, comunicats per carreteres asfaltades, rius canalitzats amb els seus pescadors rere la canya...

Això, i els hotels i shopping centers de Seül, són la cara desenrotllista més visible del miracle sud-coreà; que el règim fa un especial esforç per mostrar. Però el miracle és un fet real. Les condicions per fer-ho possible han estat una mà d'obra barata, i fèrriament controlada, una industrialització encaminada cap a l'exportació de béns de consum i —en un grau discutit i discutible— l'ajut nord-americà. És un miracle visible a través de les xifres: en cinc anys el producte nacional brut ha augmentat en un 45 per cent, la producció industrial ho ha fet en un 60 per cent i el país ha passat del 17è al 12è lloc entre els majors exportadors del món.

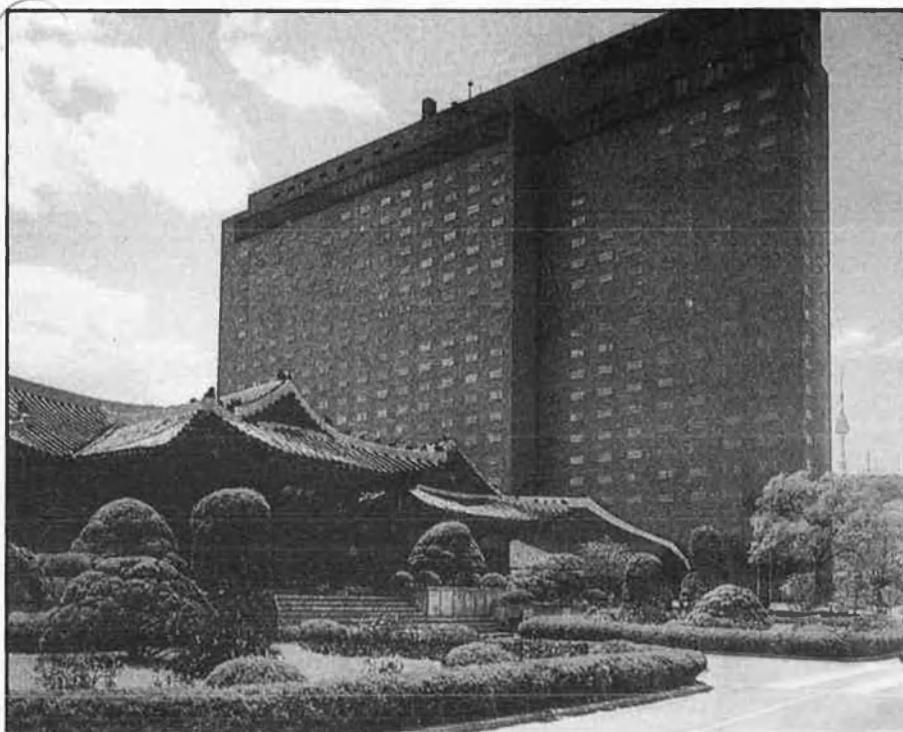
Des de l'any 1985, l'economia de Corea del Sud (que té una població

de 42 milions d'habitants) ha experimentat un nou salt endavant, gràcies al que aquí anomenen «les tres benediccions»: les baixes del preu del petroli, de les taxes d'interès i del dòlar. En els cinc primers mesos de 1987 Corea del Sud va experimentar un creixement econòmic del 10,9 per cent (contra el 4,3 per cent del mateix període de l'any anterior). Les exportacions cap al Japó i cap als Estats Units han augmentat respectivament en un 13,9 per cent i en un 39, i la balança comercial donava l'any passat un saldo positiu sense precedents: 4.300 milions de dòlars (més de mig billó de pessetes).

I mentre els cotxes sud-coreans comencen a desplaçar els japonesos en el mercat nord-americà (a causa de la puja del ien), es calcula que la balança comercial amb els EUA ha estat favorable a Corea del Sud en uns mil milions de dòlars, fet que ha portat ja el govern de Washington a pressionar el de Seül perquè disminueixi el ritme d'exportacions i rebaixi el proteccionisme, per importar més productes nord-americans.

Tot això, ajudat per una inflació anual de només el 3,8 per cent, pels horaris laborals més llargs del món industrialitzat (54,4 hores per setmana), pels salaris més baixos (una mitjana de 193 pts. l'hora, encara que no equiparables a les d'aquí, considerant el baixíssim cost de la vida), i per la prohibició de sindicats i vagues.

És precisament contra aquestes duríssimes condicions laborals que,

a recer del restabliment de les llibertats arran dels acords de primavera entre la dictadura militar i l'oposició democràtica, el país ha viscut durant l'estiu un esclat sense precedents de vagues i protestes obreres. La majoria s'han resolt amb pugues salarials entorn de l'onze al vint per cent: els obrers sud-coreans volen, ara, començar a disfrutar els fruits del miracle econòmic construït sobre les seves espatlles. Corea del Sud no podrà mantenir en el futur l'impuls exportador només sobre els salaris baixos. Amb tot, això és ben vist per una part dels empresaris, conscients que, al contrari, la millor qualitat dels salaris i la possibilitat d'un pacte empresa-treballadors «a la japonesa» pot millorar la competitivitat sud-coreana de cara a l'any 2.000.

El creixement econòmic ha tingut també un altre preu: un deute exterior de 47.000 milions de dòlars — que, no obstant, s'espera poder pagar sense problemes si es manté la balança de pagaments positiva—, i uns enormes costos socials: massiva immigració del camp a Seül, excessiva concentració industrial i econòmica a la capital i expulsió de les seves cases de milers de famílies, a causa dels nous projectes urbans (22.000 famílies, només a Seül, en els darrers cinc anys). □

El «miracle econòmic» sud-coreà mostra una rerebotiga ben distinta.

tre terminal de computadores que processaran tots els resultats, circuit de TV per cable, laboratoris fotogràfics gratuïts, agències de notícies i de diaris, bars i restaurant, correus, centre de reparació i lloguer de càmeres, agència de viatges i centre comercial.

Per centralitzar totes les retransmissions esportives s'està construint un **Centre Internacional de Difusió** a Yowido, prop dels estudis principals de la Televisió Sud-coreana, amb una superfície de 73.662 m², que proporcionarà facilitats i sales de treball a les televisions de tot el món que hi siguin presents, a més d'una àmplia gama de serveis, d'allotjaments a bancs i serveis mèdics.

Des de 1982, tot el sector de telecomunicacions relacionat amb els Jocs està sota el control de la SORTO (Operacions de Ràdio i Televisió de les Olimpíades de Seül), que es va estrenar l'any passat amb motiu dels Jocs Asiàtics de Seül, i que comptarà, l'any que ve, amb una plantilla de 3.900 persones. □

